

116. Удри крајо на крај да појдиме

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(а)Уд - ри, кра - јо уд - ри,

(а)на крај да пој - ди - (и) - ме, и!

(и)на крај да пој - ди - ме.

На крај да појдиме,
на крај кажуваа,
на крај кажуваа, чудо за чудење.
Ми се обложиле јунак и девојка,
Марко и Марија.
Марко Маре вели: --Маре, бело Маре,
ако ме наджнијаш, јас тебе ќе дајам
моја брза коња со се шикло седло,
ако те наджнијам, ти мене ќе даиш
твое бело грло со сé кован ге-(ер)дан, и!

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; пее Пројка Момироска;
снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелографирала Родна
Величковска; се пее преку ден.